

Kemencesalja

Megjelenik minden vasárnap reggel
Előfizetési díj egész évre 5 P, fél évre
2.50 P, negyed évre 1.30 P.

POLITIKAI LAP.
Felelős szerkesztő és kiadó: **DINKREVE NÁNDOR**
Póstatel. szám: 44868.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömök, Kossuth Lajos-utca 14. szám
Hirdetés díja előre fizetendő.

Anyák napja!

Nagyszerű fejlődés

Az év legszebb, legszentebb, de egyúttal — legmagasztosabb ünnepe a mai vasárnapra virradó ünnep — az Anyák napja!

A mai nagytársas élet torgatagában magába száll minden gyermek, hogy igazi keresztényi szeretettel üdvözölje a család legföltettebb kincsét, a szerető és mindent megbocsátó édesanyját.

Hogy milyen kincs a drága édesanya, azt csak akkor tudjuk értékelni eléggé, amikor már nincsen közöttünk, ha már elköltöztött az örök világba. Legszebb és legmagasztosabb ünnepe volna május első vasárnapjának — az Anyák napjának megünneplése akkor, ha minden gyermek ez a szent napon mentesíteni tudná a drága édesanyját a napi munka alól, megvendéghetné tetejéről — hálás szívvel — ajándékokkal halmozhatná el.

De nem egyformán bővelkedünk anyagi javakban, mégis a magunk szegénysége miatt magasztos ünnepe avatjuk a mai szent ünnepnapot, mert ezzel hálánkat rojnik le legmélyebb szeretettel az iránt, akinek mindent köszönhetünk. Az évnek legszentebb ünnepén — Anyák napján — szálljunk magunkba és kövessünk el mindent, hogy a drága jó édesanya velünk együtt örülhessen és örvendezzen a mai ünnepnek.

Mi gyermekek legyünk méltók

legalázatosabb tisztelettel, istenfélő lélekkel járuljunk a drága jó — értünk mindent feláldozó — édesanyánk kegyes színe elé. Igyekszünk neki boldogságot és örömet szerezni. Gondoskodjunk mindenképpen, hogy kényelmes és gondatlan életmódja meg lehessen, erőben és egészségekben az emberi kor legvégső határáig.

Gyermekek!

Térj magadhoz, légy istenfélő és szerető édesanya tisztele.

Évtizedek óta minden esztendő virágnitító tavaszán nagy vásári kikapcsolást rendez a magyar ipar. A Budapesti Nemzetközi Vásáron mutatja be lendületes fejlődését s ezek a vásárok immár annyira hozzátartoznak a magyar élet programszerű előrehaladásához, hogyha egyszer bármely csapás folytán nem járhatnánk végig e nagy nemzetközi kirakó vásár csarnokait, — úgy érezzük, valami igen nagy dolgot veszítenénk el. Öröm és lelkesedés önti el lelkünket minden alkalommal, amikor élet- valóságunk szemmel látható tényeivel találkozunk. Ilyen alkalom minden esztendőben a Nemzetközi Vásár, amely egyre inkább fokozódó fejlődési vonalat mutat Nemcsak a gyáripar, — amely tőkében erősebb

hivatását, — de a kisipar is fokról-fokra löbbit és jobbat produkál.

Gróf Teleki Pál miniszterelnök a vásár megtekintése után nyilatkozott szerzett impresszióiról s ebben lelkes örömmel hangsúlyozta, hogy óriási lépéssel haladunk előre.

Ha ennek a haladásnak jelenlegi körülményeit is figyelembe vesszük, még orvendetesebb megállapításokra kell jutnunk. Európában a legnagyobb nemzetek termelése s főként ipara immár hadicélok szolgálatába van állítva.

mind a háborús céloktól. Itt azonos kincsek mennek veszendőbe s nyomukban emberi vér folyik s nem tudni, lesz-e anyai verejtéke emberiségnek, hogy a háború véres útját valamikor is tisztára mossa.

Ilyen égből borul hazánk fölé e súlyos időkben, amikor a Nemzetközi Vásár csarnokai megnyitották kapuikat. Aki ezeken a kapukon áthalad s kritikái szemmel merített az elmúlt esztendőkhöz viszonyítva a haladást, annak más megállapításra

jutni nem lehet, mint amit az ország miniszterelnöke is hangsúlyozott. Hogy ide tudunk eljutni s immár nem elégszünk meg azzal, hogy csupán összehordjuk és közszemlére tesszük az ország ipari produktumait, hanem mindezt izléssel tudjuk még jobban szemléltetvé tenni, ebben már művészetet látunk. Valóban megnyugtató önbizalom és nemes fűszkeség költözik szívünkbe e pompázatos és minden tekintetben nagyszerű magyar vásár megnyitásokor.

Amikor háborúk dúlnak, nyersanyagokért folyton küzdelmet kell vívni, változnak a piacok, vagyis küzdelem és bizonytalanság nehezedik az egész ipari életre, úgy tűnik, mintha a magyar ipar sebezhetetlen volna. Különösen szembeötlő a külföld egészen ndkívüli, nagy érdeklődése a vásár iránt. Nem lehet figyelmen kívül hagyni különösen a balkán államok nagy érdeklődését, aminek központjában áll az a tény, hogy Jugoszlávia kereskedelemügyi minisztere is végigszemlélte a Budapesti Nemzetközi Vásárt.

Pár héttel ezelőtt a nagy agrár demonstráció alkalmával, amikor tevéyszállatainkat mutattuk

be egy impozáns vásár keretében, lelkes szavakkal emlékeztünk meg a magyar gazda kitünőségéről s arról a fejlődésről amit mezőgazdasági téren elértünk. Jölesik most párbuzamot vonni a mezőgazdaság és az ipari élet, a magyar gazdasági erőtényezők egyik legfontosabb területe között, amikor mind a kettő harsogva zengi a magyar élet fel nem tartóztatható fejlődését.

Munka, kitartó, szorgalmas és vállvetett munka eredménye mindaz, aminek most örülni tudunk. És ha e nagy ipari demonstráció alkalmával felismerjük a bennünk rejlő életerő lüktetését, tudnunk kell és tudnia kell mindenkinek, hogy ide, ahová jutottunk, a porig alázottság és a csaknem megemmisztő pusztulás legalacsonyabb szintjéről támadtunk fel.

Tisztelet, elismerés és hála illeti a magyar ipar minden tevézőjét, a nagy- és kisipar vállalkozását, a magyar mérnök s főként az új idők magyar munkását s azokat a kiváló férfiakat is, akik az ideai Nemzetközi Vásár megrendezésével jó izlést, művészi elrendezést, szemléletes csoportosítást és tanulmányos összefoglalást adtak a magyar ipar nagyszerű produktumainak.

MADARAK ÉS FÁK NAPIJÁRA

II. FÁK NAPIJÁRA.

magyar emberrel — veleszületett az a vonzalom, amely a fahoz, faszhoz, talha, fatüzeléshez vezet bennünket. Ez a vonzalom parancsolja meg, hogy

polj a saját és mások gyönyörködésére. Mert él bennünk és mindörökké élni is fog az ősember, aki magával hozza a vadon természetből az erdőt, a ligetet. És él bennünk minden őstünk: az egyiptomi, a babiloni, a perzsa, a görög, a római és él az egész újkori világtörténelem

Az írás azt mondja, hogy először a paradicsomban kellett életre s első élettársaink Eden kertjének fáit

dehű szó. Park perzsán parden, ebből alakították a görögök a paradisoszót, mi magyarok pedig a görögből a paradicsomot.

amikor az ősember nem ültetett fát, akkor talán néhány százezer éves, talán még ősebb őstünk ott látjuk lelki szemünkkel az őserdő sűrűjébe, ahova bebújva keresett menedéket a réa leselkedő vadállatok ellen. Ott látjuk őt sziklabarlangjában, kezében a kőbaltával, várva azt a pillanatot, mikor a barlang vagy épen a fa fedezete mellett leülheti a neki alkalmas állatot.

Még a mai napig is az erdő széle és a kisebb, világos erdő a települők

